

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Imprudencia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

plurimum contineri. Addidere etiam proverbium in imperitos, *Asinus ad lyram*: quod non admodum ab simile est ab Horatiano illo, *ut qui narraret Asello fabellam surdo*, hoc est, obitupefactio, quicquid nullum ex ea re sensum perciperet. Ideoque Cicero in Pisonem: *Quid nunc te, Asine, literas doceam, non opus est verbis, sed fustibus*. A deo enim subjecti addictique fustibus sunt Asini, ut vulgus passim verbera plagasque flagris inflictas. Asiniatas vocitet. Hanc sane mentis tarditatem Scipio apud Numantiam ita C. Metello exprobravit, ut diceret, *si quintum pareret mater ejus, Asinum fuisse parituram*. Quin & Junius Bassus homo dicacissimus, vulgo Asinus appellatus, ob stuporem ridiculosque mores. Ob huiusmodi ludibrium, & ignaviae contemptum, qui pilae ludo vicinus esset, Asinus appellabatur: qui vero vicisset, Rex: quem morem tangit Plato, in Theaeteto, & lib. 9. Pollux. Ad hoc respexit etiam Horatius, cum epistola ad Maccenatem scribit: *At pueri ludentes, Rex eris, ajunt si recte facies*. Contra vero quod ad peregrinationem attinet, Ulysssem, quem Homerus ea praecipue de causa sapientem effectum putat, quod is

Πολύων ἀνθρώπων ἰδὲν ἄστα, καὶ νόον ἔγνω.

Ulyssis nomen unde.

quique, ut ait Horatius, *Quid virtus & quid sapientia possit, utile nobis propositum est exemplar*: nomen ipsum inquam Ulysssem etymologice quidam haudquaquam ignobiles scriptores interpretantur Ὀδυσσεύς, ἄσινος, omnium quippe hospitem: nam Aeoles, quod alii verterunt ὀδοσεύς, λ, literam quam amant, incolumem retinuerunt, eosque Latini secuti sunt, Ulysssem enunciantes. Neque tamen sum nefcius, scarium ejus patrem aliam nominis afferre causam, Odysea, quae nihil quicquam est nunc ad commemorandum necessaria. Asinus porro in fabulis pro imperitissima persona ponitur, & in argumento fatuatis atque dementiae semper habetur, in quem demum, ut Plotinus innuere videtur, ille redit, qui sensus expers, brutalem & stolidam vitam vixerit. Quocirca Ulysses apud Gryllum Plutarchum, cum bruta reliqua ratione aliqua uti fateatur, Asinum tantum ac pecudem ab omni rationis usu semotus reperit. Neque quidem inficiatur Gryllus, sed plures inter homines ejusmodi ingenio praeditos confidenter asseverat. Hujus non immemor stoliditatis Ovidius, Midam, quod sententia sua rusticam Penos cantilenam divinae Apollinis modulationi praefendam judicaverit, ea poena multatum a Deo finxit, ut quae judicio peccaverant humanae aures, in Asini auriculas demutarentur. Interpretes tamen Aristophanis, Pluto, ut haec quoque repetamus, tres memorat causas cur Midas Asinis auribus suis praedicetur, sive quod acutissimi esset auditus, cuiusmodi sunt Asini, quos praeter Mures ceteris animalibus auditu praestare tradunt: ita enim interpret ille, quisquis is est, scribit, ἡ ἑπειὸν ὄν μαθητῶν ἄλλων ὧν ἀκούει πᾶσι μὲν. Hinc Apuleianus Asinus de se ait: *Recreabar quod a auribus grandissimis praeditus cuncta longule etiam distita sentiebam*: sive quod Phrygiae pagum incoleret, cui nomen ὄνυ ὤτα, *Auricula asinina*, sive quod exploratoribus accuratissime sit usus, delatoribusque plurimum delectaretur: unde illud de principibus fertur, *Regum aures immumera*.

PETULANTIA. CAP. II.

Immodicam vero petulantiam luxuriam per animal hoc in Divinis literis notari, indicio est, quod celeberrimus ille Propheta ait: *Quorum carnes sunt, ut carnes Asinorum*. Et Plato dum antiquorum signimenta sequitur, ne sacratoris illius doctrina, quam apud Aegyptios perceperat, arcana propagaret, haec non incuriose tractavit, ac de aliis quidem animalibus passim multa, de Asino vero hoc praecipue dixit, disputante apud Phaedonem Socrate: *Homines, qui fedis concupiscentiis manus diuissent, ventrig, dediti per inertiam atque lasciviam ingloriam inutilemque, egissent vitam, neque quicquam pensi pudorisve habuissent, in Asinos post obitum deieci*.

IMPUDENTIA. CAP. III.

Cur per Asinum impudentia significetur.

Sunt enim qui per Asinum impudentiam ea de causa significari velint, quod Asinus sua tantum commoda destinatissimo quodam animo prosequatur, & modo suae morem gerat voluntati nihil pensi habeat, castigationes contemnat, verbera etiam nihili faciat. Id in Asino vitium ita notat Xenophon, ut de se V. de Graecorum redivo, dicat: *Eo inquam tempore, si quem injuria ullo genere accessivi, non possum non confiteri, vel Asinis me, qui esse dicuntur omnium quae drupe dum in verecundissimi, in verecundiorum fuisse*. Quod vero Josippus cor Asini, & Canis impudentiam, objicit Appioni, haec eadem sententia in uno stoliditatem & imperitiam, in altero maledicentiam incessit.

POP